

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Δ. ΛΑΥΡΑΚΑ

Η ΛΟΥΚΙΑ ΤΟΥ ΛΑΜΕΡΜΟΥΡ

LUCIA DI LAMERMOOR

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ 3

Μουσική

G. DONIZETTI

M. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΞΗ

1909

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐξεδόθησαν :

Ὁ Γέρω-Μαρτὲν (Κορμὼν) ὁρ.	1.20	Ὁ υἱὸς τῆς νυκτός, (Σεξὸρ)	1.20
Τόσκα, (Σαρδὸ)	> 1.—	Θυμιούλα ἢ Γαλαξειδιώτισσα, (Π. Μελισσιώτου)	> 0.80
Οἱ Βρυκόλακες, (Ἴψεν)	> 1.—	Μάρικελλα, (Π. Δημητρακοπούλου)	> 1.20
Ἡ λύρα τοῦ Γέρω-Νικόλα, (Δ. Κόκκου)	> 0.80	Οἱ Ἰακωβίται, (Κοπέ)	> 1.—
Ὁ μακαρίτης Τουρινέλ, (Μπισόν)	> 1.—	Νύξ ἐλεημοσύνης, (Ἰω. Βουλδήμου)	> 1.—
Ἡ Τιμή, (Σούδερμαν)	> 1.—	Ὁ Ράπτης τῶν Κυριῶν, (Φεῦδῶ)	> 1.20
Πατρίς! (Σαρδὸ)	> 1.20	Ἀπὸ τῆ Γῆ ἔς τὸν Οὐρανόν, (Δημητρακοπούλου)	> 1.20
Ἡ Καραντίνα, (Δάσκαρη)	> 1.20	Κωμῳδία, (Νικ. Δάσκαρη) (Σεῖρά Δευτέρα)	> 1.—
Αἱ δύο Ὀρφαναί, (Δ' Ἐνερὸ)	> 1.20	Ἡ Λογαντιέρα, (Γκολδόνη)	> 1.40
Κωμῳδία μονόπρακτοί, (Ν. Δάσκαρη)	> 1.20	Ὁ Δὸν Κιχώτης, (Ἰε. Στρατηγοπούλου)	> 1.40
Ὁ Ἀλιάδης τῆς Θαλαμίας, (Καλδερόν)	> 1.—	Ὁ μπάρεμπα-Δινάρδος, (Δ. Κόκκου)	> 1.—
Ὁ Ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας, (Κορομηλά)	> 1.20	Τὸ Στοχεῖν, (Καλδερόν)	> 1.—
Νὰ τὸ λέμε; (Λαμπίς)	> 1.—	Οἱ Ἰππῶται τῆς Ὀμίχλης, (Δ' Ἐνερὸ)	> 1.40
Μονόλογου Καλαποθάκη, Δεληκατερίνη, Δάσκαρη κλ.)	> 0.80	Ἀγαθόπουλος ὁ Ξηροχωρίτης, (Μολιέρου)	> 0.80
Οἱ δύο Λογία, (Δοιγγὺ)	> 1.20	Γιὰ τὴν τιμή, (Χριστοβασιλῆ)	> 1.—
Ἡ Στριγγίλα, (Ν. Ἀντωνοπούλου)	> 0.80	Νικηφόρος Φωκάς, (Π. Ζάνου)	> 1.20
Οἱ ἄτιμοι, (Ροβέττα)	> 0.80	Ἡ Χήρα, (Μετλάκ—Ἄλσεδῶ)	> 1.—
Ὁ Καπετάν Γιακουμής, (Δ. Κόκκου)	> 1.20	Δραμάτια, (Δάσκαρη) Νὰ μὲ Ζηλεύη. Ἐντιμοί. Μουσουλεῖον	> 1.—
Ἡ Φαιδώρα, (Σαρδὸ)	> 1.20	Τὸ Μπαλόνη, (Δανρλεῖ)	> 1.20
Ἡ Γκόλφω, (Περесиάνου)	> 1.20	Ταρτοῦφος, (Μολιέρου)	> 1.40
Μαλλιά Κουβάρια (Δάσκαρη)	> 1.40	Πίζ-Νίζ, (Ν. Δάσκαρη καὶ Γ. Κ. Πῶπ)	> 1.20
Ὁ Σταυρός, (Νικολάρα)	> 0.60	Ὁ Πολιτικὸς Ἀνεμόμυλος, (Γκροντινέ)	> 0.60
Ἡ Χάϊδω, (Μελισσιώτου)	> 0.80	Γένος καὶ καρδιά, (Π. Ζάνου)	> 0.80
Ἡ Θεία τοῦ Καρόλου, (Μπραντόν)	> 1.—	Ὁ μνηστήρ τῆς Ἀρχοντούλας, (Ἄλ. Ραγκζέη)	> 0.80
Ὁ Γαμβρός μας, (Δάσκαρη καὶ Γιαννουάκη)	> 1.20	Ἰωσίας ὁ Ἀπορφύλαξ, (Φουρνὴ καὶ Μέγιερ)	> 1.20
Ντροπαλὸς ἐρωτευμένος, (Δάσκαρη)	> 0.60		
Σαμπινιὸν χωρὶς νὰ θέλῃ, (Ντεσζλιέρ)	> 1.40		
Ἡ Μήδεια, (Σουβορίν)	> 1.20		
Ἡ Λαμπαδοδρομία, (Ερβιέ)	> 1.20		
Ἐρωτὸς Θρίσμβος, Ζιζκόζα	> 0.60		
Τὸ σπῆτι τῆς Κούκλας, (Ἴψεν)	> 1.40		

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Δ. ΛΑΥΡΑΓΚΑ

Η ΛΟΥΚΙΑ ΤΟΥ ΛΑΜΕΡΜΟΥΡ

LUCIA DI LAMERMOOR

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ 3

Μουσική

G. DONIZETTI

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΞΗ

1909

ΠΡΟΣΩΠΑ

Λόρδος Ένρϊκος Άστών.

Μίς Λουκία ἀδελφή του.

Έδγάρδος Ραβενσδόδ.

Λόρδος Άρθούρος.

Ραϋμόνδος διδάσκαλος τῆς Λουκίας.

Άλίζα θεραπεινίς τῆς Λουκίας.

Νορμάνος ἀρχηγός τῶν ὄπλοφόρων.

Κυρίαί, Ίππόται, συγγενεῖς τοῦ Άστών.

Κάτοικοι τοῦ φρονηρίου Λαμερομούρ.

Ύπηρέται καὶ ὄπλοφόροι τοῦ Άστών.

Ἡ ΛΟΥΚΙΑ ΤΟΥ ΛΑΜΕΡΜΟΥΡ

ΠΡΑΞΙΣ Α΄.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ κήπον τοῦ πύργου τοῦ Ραβενσβόουδ.

Χορὸς τῶν φυλάκων τοῦ πύργου μετὰ στολὴν κυνηγῶν).

ΝΟΡΜΑΝΟΣ. Διετρέξατε αὐτοὺς τοὺς λειμῶνας;

ΧΟΡΟΣ. Διετρέξαμεν αὐτοὺς τοὺς λειμῶνας.

ΝΟΡ. Τὰ τοῦ πύργου μεγάλα ἔρσεια;

ΧΟΡ. Τὰ τοῦ πύργου μεγάλα ἔρσεια.

ΝΟΡ. Ἄς μὴ μένη κρυπτὸν τὸ τοιοῦτον.

ΧΟΡ. Ἄς μὴ μένη κρυπτὸν τὸ τοιοῦτον.

ΝΟΡ. Τὸ ἐπιβάλλει ἡ τιμὴ.

ΧΟΡ. Τὸ ἐπιβάλλει ἡ τιμὴ.

ΠΑΝΤΕΣ. Ἄς φανῆ, ἄς φανῆ ἡ ἀλήθεια

κεραυνὸς σκοτεινῆς συννεφιάς.

(Πάντες ἀναχωροῦν δρομαίως, πλὴν τοῦ Νορμάνου).

ΣΚΗΝΗ Β΄.

(Εἰσέρχεται σκεπτικὸς μετὰ τοῦ Ραϊμόνδου ὁ Ἐνρῖκος. Ὁ Νορμάνος τὸν πλησιάζει μετὰ σεβασμοῦ).

ΝΟΡ. Τί σὲ ταράττει;

ΕΝΡ. Αἰτίαν ἔχω· τὸ εἰξεύρεις, ἤδη ἐσβέσθη
τῆς τύχης μου τὸ ἄστρον.— Αὐτὸς ὁ Ἐδγάρδος,
τῶν οἰκείων καὶ μοῦ σκληρὸς εἶν' ἐχθρὸς.

Ἄπὸ τὸ μηδὲν τὸ πρόσωπον ὑψώνει τολμηρὸν μὲ
Μόνη ἢ Λουκία δύναται νὰ μὲ σώσῃ [λύσσαν.
ἂν λάβῃ σύζυγόν της τὸν Ἀρδοῦρον.

Ἄλλ' αὕτη δὲν θὰ τὸν δεχθῆ. Ἄ! δὲν εἶνε ἀδελφὴ μου!

ΡΑ·Υ·Μ. Θλιμμένη ἡ νέα, ἐπὶ τοῦ τάφου κλαίει
ἀγαπητῆς μητρὸς της! Μὴ τὴν παροξύνῃς.

Εἰς λύπην πολὺ εἶν' βυθισμένη.

ΝΟΡ. (εἰρωνικῶς). Στὸν ἔρωτα ἡ Λουκία εἶν' βυ-

ΕΝΡ. Τί μοῦ λέγεις; [θισμένη!

ΡΑ·Υ·Μ. ὦ! τί λόγος!

NOP. Ἀκούσατε ! Οὔσης ἤδη αὐτῆς πλησίον τῆς ἐρή-
εἰς θηριώδης ταύρος ὄρμησε κατ' ἐκείνης [μου ὁδοῦ,
ὅταν εἰς τὸν ἀέρα ἐσύριξε μία σφαῖρα
καὶ εὐθύς νεκρὸν εἶδον τὸ θηρίον !

ENP. Ποῖος ἔρριψε τὸ ὄπλον ;

NOP. Ποῖος ; Τὸ ὄνομά του κρυπτὸν ἄς μένη !

ENP. Καὶ ἡ Λουκία ; ἴσως...

NOP. Τὸν ἀγαπᾷ !

ENP. Μήπως τὸν βλέπει ;

NOP. Καθ' αὐγὴν εἰς τὴν ὁδόν.

ENP. ὦ ! φρίττω ! Καὶ σὺ δὲν εἶδες ποῖος ἦτο ;

NOP. Ὑποψίαν ἔχω μόνον !

ENP. Λέγε ἀμέσως !

NOP. Εἶνε ἐχθρὸς σου ! σὺ τὸν μισεῖς !

PA·I·M. ὦ ! Θεέ μου.

ENP. Μήπως εἶνε ὁ Ἐδγάρδος ;

NOP. Ναί ! ἐκεῖνος !

ENP. Σκληράν, φρικτὴν μανίαν
μ' ἐνέπνευσεσ στοὺς στῆθος·
πολύ, ναί, πολὺ εἶν' τρομερὰ
αὐτὴ ἡ ὑποψία...

Φρονάττω, ὅλος τρέμω·

μοῦ ἀνορθοῦται ἡ κόμη.

NOP. Τὴν τιμὴν σου ἐγὼ προφυλάττω !

ENP. Ἐλαβον τόσον ὄνειδος !

Αὐτὴ ! ἡ ἀδελφή μου ;

NOP. (Εἰς σὲ λύπην προξενῶ !)

ENP. Εἰς τὸν τοιοῦτον ἔρωτα, πρὶν ἔνοχον σὲ εὐρω
ἂν κεραινὸς σὲ ἔκαιε, θὰ ἦτο εὐτύχημά μου.

Παγώνω, ὅλος τρέμω, μ' ἀνορθοῦται ἡ κόμη !

ΣΚΗΝΗ Γ'.

(Οἱ ἄνω καὶ χορός).

ΧΟΡΟΣ (τῶ Ἐνρίκω καὶ Νορμάνω).

Ἐβεβαιώθη ἡ ὑποψία σου !

NOP. (τῶ Ἐνρίκω). Ἀκούεις σὺ ;

ENP. Εἰπέτε.

ΡΑ·Υ·Μ.

ᾠ! ἡμέρα!

ΧΟΡ. Ὅλοι, ὄλοι κουρασμένοι-ἀπὸ τὸν μεγάλον γῦρον ἀνεπαύθημεν στὸν πύργον-στὸ προπύλαιον πλησίον, καὶ ἰδοὺ μᾶς τριγυρίζει-εἰς ὄχρος, εἰς ὄχρος νεανίας. Οὗτος ἦτο ἐπὶ ἵππου-καὶ διέφυγε τοὺς ὀφθαλμούς μας ἀλλ' ἀφοῦ ἦλθε πλησίον-ἐγνωρίσαμεν τὸν ξένον.

Κι' ἕνας κνηγὸς μᾶς εἶπε-τ' ὄνομά του, τ' ὄνομάτου, ΕΝΡ. Καὶ ποῖον;

ΧΟΡ. Ἐδγάρδος!

ΕΝΡ. Ἐκεῖνος! ὦ! θυμὸς, ὦ! λύσσα τὰ στήθη μου [πῶς καίει.

Γίνομαι ἔξω φρενῶν-ναὶ γίνομαι ἔξω φρενῶν.

ΡΑ·Υ·Μ. Ἄχ! ναί, τί τρόμος κυριεύει

τὴν οἰκίαν του φρικτός! (τῷ Ἐνρίκῳ). Ἄκουσον!

ΕΝΡ. Οὐδὲν ἀκούω!

Δὲν ἠμπορῶ, δὲν ὑποφέρω

εἰς συγκίνησιν νὰ ἔλθω.

Τὴν ἐξδίκησίν μου μόνον

δύναμαι νὰ αἰσθανθῶ.

Δυστυχία! ἄχ! ναί, ὁ θυμὸς μου, -θὲ νὰ φέρῃ ἀφανισμόν

κι' ἡ φωτιὰ τοῦ ἔρωτός σας, -μὲ τὸ αἷμα θὰ σβεσθῇ

ΝΟΡ.-ΧΟΡ. Ναί, τί τρόμος κυριεύει,

τὴν οἰκίαν του φρικτός!

(Ὁ Ἐνρίκος ἀναχωρεῖ. Πάντες τὸν ἀκολουθοῦσι).

ΣΚΗΝΗ Δ'.

(Λουκία καὶ Ἀλίζα. Περίβολος μὲ βρύσιν. Ἡ Λουκία μετὰ τῆς Ἀλίζας, καταβαίνουν ἀπὸ τὸ Φρούριον).

ΛΟΥΚΙΑ Δὲν ἦλθε ἀκόμη! (παρατηρεῖ ὀλόγυρα ὡς

ΑΛΙΖΑ. Ἄ! Λουκία, ποῦ μὲ φέρεις; [νὰ ζητῇ τινά).

ὁ ἀδελφός σου, ἂν κατὰ τύχην ἔλθῃ. Πῶς τολμῶμεν;

ΛΟΥΚ. Καλὰ λέγεις, πρέπει ὁ Ἐδγάρδος

εὐθὺς νὰ μάθῃ ποῖον κίνδυνον διατρέχει!

ΑΛΙΖ. Διατὶ τὸ βλέμμα στρέφε ς-τόσον τρομασμένη;

ΛΟΥΚ. Αὐτὴν τὴν βρύσιν, -ποτέ μου δὲν ἠμπορῶ νὰ

ἔσῃ τὸ ἡξεύρεις. «Εἰς Ραβενσβόοδ φλεγόμενος [βλέπω

ὑπὸ ζηλοτυπίας, ἐπλήγωσε τὴν φίλην μητέρα,

καὶ ἡ δυστυχὴς ἐδῶ κεῖται θαμμένη

ἔδῳ σ' αὐτὸ τὸ κῦμα. Μ' ἐφάνη ἡ σκιά της!

ΑΛΙΖΑ. Τί μοῦ λέγεις;

ΛΟΥΚ. Ἀκουσον με:

Ἐκτείνεται ἐν σιωπῇ σκοτεινοτάτῃ νύκτα
καὶ ἀντανάκλασις ὠχρὰ στὴν δύσιν τῆς σελήνης,
ὅταν ἠκούσθη ἕνας κλαυθμὸς, μ' ἤχον εἰς τὸν ἀέρα.
"Α! τότε εἰς τὸν περίβολον, μ' ἐφάνη ἡ σκιά της!
Ἐφαίνεται πῶς ὁμιλεῖ, τὰ χεῖλη της κινουῦσε
καὶ μ' ἕνα νεῦμα μοῦδειχνε, πλησίον της νὰ ὑπάγω...
καὶ πρὸς στιγμὴν ἀκίνητος, ἔμεινε καὶ ἐχάθη!
Κι' αὐτὸ τὸ πρὶν διαφανές, κατεματώθη κῦμα!

ΑΛΙΖΑ. Ἀχ! φανερά, πολὺ φανερά, ὦ Θεέ μου, βλέπω
εἰς τὸ λέγειν σου, πολὺ κακὰς μαντείας.

"Α! Λουκία, Λουκία, νὰ ἀπέχῃς ἀπὸ ἔρωτα τοιοῦτον!

ΛΟΥΚΙΑ. Οὗτος εἶνε, τὸ φῶς τῆς ζωῆς μου
καὶ τῆς ψυχῆς μου, αὐτὸς εἶνε παρηγοριά!

Ὅταν εἶμαι εἰς ἔκστασιν—ἔρωτος θερμοτάτου,
ὅταν καρδίας αἴσθημα—μ' ὀρκίζεται πιστός,
ἀλημονῶ τοὺς πόνους μου—χαρὰ μοὶ εἶν' ἡ λύπη,
μοῦ φαίνεται πλησίον του — π' ἀνοίγ' ὁ οὐρανός!

ΑΛΙΖΑ. Ἐρχετ' ἐκεῖνος· τὴν πλησίον θύραν
φυλάττω ἀσφαλῶς! (Φεύγει).

ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΕΔΓΑΡ. Λουκία! Συγχώρει, ἂν ἤργησα ὀλίγον
εἰς τὴν συνέντευξίν μας!

Σπουδαῖοι λόγοι ἐμὲ βιάζουν· πρὶν φωτισθῇ
ὁ ὀρίζων τῆς νέας αὐτῆς, πρέπει νὰ φύγω ἀπ' ἐδῶ!

ΛΟΥΚ. Τί λέγεις;..

ΕΔΓ. Εὐθὺς ν' ἀναχωρήσω· με διορίζουν
μίαν θέσιν νὰ καθέξω εἰς τὴν Σκωτίαν!

ΛΟΥΚ. Εἰς τόσην λύπην πῶς ἀφίνεις ἐμέ!

ΕΔΓ. Πρὶν σ' ἀφήσω, θέλω ὑπάγει εἰς τὸν ἀδελφόν σου
προσφέρων τὴν δεξιάν μου· καὶ σύζυγόν μου θέλω
ζητήσαι σὲ ἀπὸ αὐτόν!

ΛΟΥΚ. "Α! μή! "Ας μείνη πρὸς καιρὸν σιωπηλὸν
αὐτὸ τὸ αἴσθημά μας!

ΕΔΓ. Ἡξεύρω! Ὁ σκληρὸς ἐμοῦ καταδιώκτης

δὲν εἶνε ἀκόμη ἱκανοποιημένος.

Μὲ τὴν ἀπάτην μου ἴφονευσε τὸν πατέρα, δὲν φθά-
Τί θέλει ἀκόμη, σκληρὰ καρδιά, τί θέλει ; [νει ;
"Ὀλην τὴν ὑπαρξίν μου, τὸν θάνατόν μου !

τόσον μὲ μισεῖ ἐκεῖνος ;..

ΛΟΥΚ. "Α! Παῦσον πλέον τὴν ὀργήν σου !

ΕΔΓ. Φλόγα ἔχω μὲς τὰ στήθη! "Ακου καὶ τρέμε !

ΛΟΥΚ. Ἐδγάρδε...

ΕΔΓ. Εἰς τὸν τάφρον ἔνθα κεῖται, ὁ ἀδικηθεὶς πατήρ μου
ᾧμωσα εἰς τὴν ὀργήν μου—νὰ μισῶ τὴν γεννεάν σου.
Σ' εἶδον ὅμως κι' ἐγεννήθη, —αἰσθημα γλυκὺ ἀγάπης.
Πλὴν τὸν ὄρκον μου ἀκόμη—νὰ ἐκτελέσω ἤμπορῶ !

ΛΟΥΚ. "Αχ! παῦσε πλέον—ἤμπορεῖ νὰ μᾶς ἀκούσουν.

Δὲν σὲ φθάνει αὐτὴ μ' ἢ θέσις ;

"Απὸ τρόμον θάποθάνω.

ΕΔΓ. "Α, ὄχι ! ποτέ !

ΛΟΥΚ. Καὶ τὸν ἔρωτα αἰσθάνου.

Εὐγενῆς καὶ θεῖος εἶνε—ἔρωσ τόσον καθαρός.

ΕΔΓ. Ἐδῶ τώρα τῆς συζύγου—νὰ μδοκισθῆς τὴν πίστιν·
ὁ Θεὸς ἐδῶ μᾶς βλέπει,—αὐτὸς ἄς εἶνε μάρτυς.

Καὶ τὰς τύχας μας ἄς ἐνώση.—Σύζυγός σου εἶμαι !
(Δίδει τὸ δακτυλίδιον του τῇ Λουκίᾳ).

ΛΟΥΚ. Καὶ ἐγὼ εἶμαι ἰδική σου !

ΟΜΟΥ. Ὁ θερμὸς μας οὗτος ἔρωσ—μετὰ θάνατον ἄς
"Αχ ! ὁ ἔρωσ μᾶς ἐνώνει, ὁ οὐρανός ! (παύση.

ΕΔΓ. Τώρα μεῖς θὰ χωρισθῶμεν.

ΛΟΥΚ. Πῶς ἐγὼ νὰ ὑποφέρω ; — Σὺ μοῦ παίρνεις

ΕΔΓ. Σὺ κρατεῖς τὴν ἰδιάν μου. [τὴν καρδίαν.

ΛΟΥΚ. "Αν ἐσὺ θέλεις μοῦ γράφει, δύναμαι νὰ ὑπο-

Τότε θέλω διαφυλάξει τὴν ὀλίγην μου ζωὴν ! [φέρω

ΕΔΓ. Θέλω ἴδω σὲ ἐνθυμοῦμαι, πάντοτε καὶ ζωηρῶς !

ΕΔΓ. καὶ ΛΟΥΚ. Διὰ τῆς αὔρας ἄς ἐλθοῦν πρὸς σὲ
[οἱ στεναγμοί μου,

στὴν ταραχὴ τῶν θαλασσῶν, θ' ἀκούσης τοὺς κλαυ-
[θμούς μου,

καὶ ὅτ' εἰς λύπην τήκομαι. Σὺ ὅταν ἐνθυμῆσαι
χύσε ἐν δάκρυον πικρόν, στὸν ἀρραβῶν' αὐτόν !

ΕΔΓ. Ἐγὼ φεύγω!

ΛΟΥΚ. Ὑγίαινε!

ΕΔΓ. Ἐνθυμήσου.... Μᾶς ἐνώνει ὁ Θεός.

ΟΜΟΥ. Ἄ! χαῖρε!

(Ἐδγάρδος ἀναχωρεῖ, ἡ Λουκία εἰσέρχεται εἰς τὸ φρούριον).

Τέλος τῆς Α' πράξεως.

ΠΡΑΞΙΣ Β'.

ΣΚΗΝΗ Α'.

(Ἐσωτερικὸν τῆς οἰκίας τοῦ Ἀστών).

Ἄ Ἐνρίκος καὶ ὁ Νορμάνος.

ΝΟΡ. Ἡ Λουκία θὰ ἔλθῃ μετ' ὀλίγον.

ΕΝΡ. Κ' ἐγὼ τὴν προσμένω νὰ ἐορτάσω αὐτῆς τὸν
[γάμον.

Οἱ συγγενεῖς μου καὶ ὅλοι μου οἱ φίλοι ἦλθον εἰς
[τὴν οἰκίαν,
καὶ ὁ Ἀρθοῦρος φθάνει. Ἄν αὕτη ἐπιμένῃ ὅτι

ΝΟΡΜ. Δὲν τολμᾷ. [δὲν θέλει τὸν δεχθῆ...]

ΕΝΡ. Ἰδοῦ, ἔρχεται. Δόσ' μοι αὐτὸ τὸ πλαστὸν γράμμα
καὶ ὕπαγε εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν
εἰς τῆς Σκωτίας τὴν πρωτεύουσαν,
καὶ ἐδῶ ἐν θριάμβῳ ὀδήγησον τὸν Ἀρθοῦρον.

ΣΚΗΝΗ Β'.

Λουκία καὶ Ἐνρίκος.

(Ἡ ὠχρότης καὶ τὸ ἄγριον βλέμμα τῆς φανερόνουςι τὰ δεινὰ
τὰ ὁποῖα ὑπέφερε καὶ τὰ πρῶτα σιμπτώματα τῆς φρε-
νοβλαβείας.)

ΕΝΡ. Πλησίασον Λουκία! (Πλησιάζει μηχανικῶς).

Ἄ Ἠλπίζον πλέον εὐχαρις τώρα νὰ ἦσαι,
ἐνῶ ἀνάπτουσι τοῦ ὕμναιου αἱ δᾶδες δι' ἐσέ...
Μὲ βλέπεις ;... Σιωπαίνεις ;..

ΛΟΥΚ. Ἡ δεινὴ αὐτὴ ὠχρότης — ἥτις καλύπτει τὸ
[πρόσωπόν μου

σιωπηλῶς σὲ ἐπιπλήττει—διὰ τὴν παραφορὰν μου!

Ἄς συγχωρήσῃ αὐτὸς ὁ Πλάστης — τὴν σιληρὰν σου

ΕΝΡ. Ὁ ἀνόητός σου ἔρωσ [ἀπανθροωπίαν.

μ' ἔκαμε σκληρὸς νὰ γίνω !
Πλὴν τὸ παρελθὸν εἰς λήθην—ἀδελφός σου εἶμ' ἐγώ.
Παῦω πλέον τὸν θυμὸν μου,—παῦσε σὺ τὸν ἔρωτα !
Ἔχεις μέλλον !

ΛΟΥΚ. Ἄ, ποτέ μου ! Πίστιν ἔχω εἰς ἄλλον ὀρκισθῆ.

ΕΝΡ. Δὲν μποροῦσες !

ΛΟΥΚ. Ἐνοῖκε !

ΕΝΡ. Φθάνει... Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ θὰ σ' εἴπῃ (δίδει
τὴν ψευδῆ ἐπιστολὴν) τὸν σκληρὸν ὃν σὺ ἠγάπας. Ἴδε!

ΛΟΥΚ. Πῶς πάλλῃ ἡ καρδιά μου ! (Ἀναγινώσκει).

ΕΝΡ. Πῶς ! σὺ τρέμεις ! (Τρέχει εἰς βοήθειάν της).

ΛΟΥΚ. Δυστυχία ἄχ ! μὲ πλήττει κεραυνός !

Εἰς δάκρυα ἐφθάρην, ὑπέφερα ἀπὸ λύπην !

Ἄφῃκα τὴν ζωὴν μου, εἰς ἄπιστον καρδίαν.

Ἡ ὥρα θανάτου, ἐπῆλθε σὲ μέ !

ΕΝΡ. Ἀνόητος ἔρως, σὲ ἔτρωσε τόσον,

ἠδίκησας οὕτω, καὶ τὴν γεννεὰν σου·

σ' ἐπλήρωσεν ὄμως, καλὰ ὁ Θεός.

Ὁ ἄπιστος ἄλλην, ναί, τώρα ἀγαπᾷ.

(ἀκούονται μακρόθεν μουσικὴ καὶ ὀμιλία)

ΛΟΥΚ. Τί εἶναι ;

ΕΝΡ. Φωναὶ χαρμόσυνα.

Εἰς τὸν λιμένα ἦλθεν ὁ μνηστήρ σου.

ΛΟΥΚ. (Μ' ἐχύθη εἰς τὸ σῶμά μου ἐν ῥίγος !)

ΕΝΡ. Πηγαίνει εἰς τὸν θάλαμον !...

ΛΟΥΚ. Στὸν τάφον, στὸν τάφον πηγαίνω εὐθύς.

ΕΝΡ. Κακὴ στιγμὴ εἶναι αὐτή !

Ἄκουσε !... Ὁ Γουλιέλμος ἀπέθανε !

καὶ τώρα βασιλεύει ἡ Μαρία !

Ἐγάθη καὶ καταστρέφεται, τὸ ἰδικόν μου κόμμα!

Ἀπὸ τὴν πῶσιν δύναται ὁ Ἀρθοῦρος νὰ μὲ σώσῃ.

ΛΟΥΚ. Καὶ ἐγώ ; !

ΕΝΡ. Νὰ μὲ συνδράμῃς !

ΛΟΥΚ. Ἐνοῖκε !

ΕΝΡ. Πρέπει (κινεῖται γὰ ἀναχωρήσῃ)

ΛΟΥΚ. Εἰς ἄλλον ὀρκισθῆν.

Μά... (ὁ Ἐνρῖκος ἐπιστρέφει ὀρμητικῶς)

ΕΝΡ. Ἄν σὺ τώρα δὲν ἐνδώσης,
ἔτελέσθη ἡ τύχη μου αὐτή·
τὴν τιμὴν μου, τὴν ζωὴν μου! — ἐσὺ θέλεις ἀφαιρέσει.
Στ' ὄνειρόν σου θὰ μὲ βλέπης,
νᾶρχωμαι νὰ σὲ ἐπιπλήττω
καὶ τὸ αἷμά μου τὸ τρέχον,
θέλεις βλέπει πάντα ἐμπρός!

ΛΟΥΚ. Σὺ Θεέ, ὅστις γνωρίζεις,
καθαρὰ εἰς τὴν καρδίαν,
ποία θλίψις, ποία λύπη,
στὴν καρδιά μου ἐνοικεῖ!

Σὺ Θεέ, ἀφαιρέσόν μοι, — μίαν ζωὴν δυστυχημένην.
ἐγὼ εἶμ' ἀπηλπισμένη, μ' εἶν' ὁ θάνατος σωτήρ.

(Ὁ Ἐνρῖκος ἀναχωρεῖ μὲ βίαν. Καὶ ἡ Λουκία ἐξ ἀντιθέτου).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

[Αἴθουσα στολισμένη μὲ βαθμίδας, ἐν τῷ μέσῳ θύρα. — Ἐν-
ρῖκος, Ἀρθούρος, Νορμάνος, Ἰππῶται, Κυριαί, συγγενεῖς
τοῦ Ἀστών, κάτοικοι τοῦ Φρουρίου)

ΧΟΡ. καὶ ΝΟΡ. Ἄνθη, ἀγάπης σύμβολα,
πέριξ τὴν γῆν κοσμοῦσι,
τῆς εὐθυμίας ἄσματα, πανταχόθεν ἀντηχοῦσι.
Γάμου ἐγγίζει ὥρα, λάμπον ἀυγάζει φῶς·
ἦλθε προστάτης τώρα, καὶ φίλος ἀδελφός!

ΑΡΘ. Ἀστών! τώρα παύουσι παλμοὶ σκληρᾶς καρδίας,
τὸ μέλλον εἶναι πρόξενος, χαρᾶς κι' εὐδαιμονίας·
γαλήνης ἦλθεν ὥρα, γλυκὴ ἀυγάζει φῶς,
ἦλθεν προστάτης τώρα, φίλος καὶ ἀδελφός!...

Ποῦ εἶν' ἡ Λουκία;

ΕΝΡ. Ἐρχεται τώρα εὐθύς! Ἄλλ' αὕτη εἶνε λυπημένη,
νὰ μὴ σὲ κάμη, νὰ τὴν θαυμάσης!
ἀπὸ τὴν λύπην τήκεται, κλαίουσα τὴν μητέρα.

ΑΡΘ. Τὸ ἡξεύρω· ἔχω ὑποψίαν!

Μ' εἶπον πῶς ὁ Ἐδγάρδος, τὸ βλέμμα σ' αὐτὴν
ποτὲ ἐπάνω, ἐτόλμησε νὰ ρίψῃ.

ΕΝΡ. Ἀλήθεια!... Αὐτὸς ἐτόλμησε.

ΧΟΡ. ΝΟΡ. Ἐρχεται ἡ Λουκία. Ἴδού την!

ΕΝΡ. Κλαίει νεκρὰν τὴν μητέρα!

ΣΚΗΝΗ Δ'.

[Οἱ ἄνω, Λουκία. Ἀλίζα, Ραῦμόνδος]

ENP. (δεικνύων τὸν Ἀρθοῦρ.). Ἴδου ὁ μνηστήρ σου!
(Ἡ Λουκία κάμνει κίνημα νὰ ὀπισθοδρομήσῃ).

Ἀνόητη! δὲν μὲ λυπᾶσαι;

ΛΟΥΚ. ὦρα φρίκης!

APΘ. Πρὸς σὲ ἀγάπης αἴσθημα, κατέχει μου τὸ στήθος.

ENP. (Πλησιάζων πρὸς τὴν τράπεζαν ἐφ' ἧς εἶνε τὸ
Τὴν πρᾶξιν ὁ χάσσης ἄς κυρώσῃ. (συμβόλαιον).

(πρὸς τὸν Ἀρθοῦρον). Πλησίασον.

APΘ. Στιγμὴ εὐδαίμων!

PA·Y·M. Πλάστα, προστάτευσέ την σύ!

ENP. (τῇ Λουκίᾳ). Μὴ δειλιᾶς... Γράψε.

ΛΟΥΚ. Ἀλλοίμονον! (ὁ Ραῦμόνδος καὶ ἡ Ἀλίζα τὴν
Ὁ θάνατός μου ἐγράφη! [ὁδηγοῦσι καὶ ὑπογράφει.

ENP. Ἀναπνέω.

ΛΟΥΚ. Στενάζω καὶ κλαίω... Ἐχάθην!

Ἀκούεται ταραχὴ εἰς τὴν θύραν ἀνθρώπου βιαίως προβαίνοντος

ΠΑΝΤΕΣ. Ποῖος κρότος; τίς εἶνε;

(Ἀνοίγει ἡ θύρα καὶ προβαίνει ὁ Ἐδγάρδος τυλιγμένος μὲ
μανδύαν ταξειδίου, σοβαρός).

ΕΔΓ. Ὁ Ἐδγάρδος!

ΠΑΝ. Ὁ Ἐδγάρδος! ὦ συμφορά! (Γενικὴ σύγχυσις).

ΕΔΓΑΡΔΟΣ

Διατὶ δειλῶς βραδύνω
νὰ προβῶ, νὰ ἐφορμήσω
καὶ τὸ ξίφος δὲν εὐθύνω
τοὺς κακοὺς νὰ τιμωρήσω;
Ἄχ τὸ πάθος τῆς ἀθλίας
προξενεῖ παλμούς καρδίας!
Μὲ ἠπάτας, ὅμως πάλιν
σὲ λατρύνω, σ' ἀγαπῶ!

ΛΟΥΚΙΑ

Ἦλιπα ὅτι ἡ ζοὴ μου
ἔμελλε νὰ τελειώσῃ
πλὴν ὁ θάνατος μ' ἀφίνει
θέλει νὰ μὲ τιμωρήσῃ.
Ὁ Θεὸς δὲν μὲ λυτρώνει!
Ἦνοιξαν οἱ ὀφθαλμοὶ μου
καὶ τὰ δάκρυα μου λείπουν
καὶ ἡ καρδιά χωρὶς παλμόν.

ΕΝΡΙΚΟΣ

Τῆς ψυχῆς σκληρὰ ὀδύνη
μὲ κατέχει, μὲ σπαράττει
ἡ ἀθλία δάκρυα χύνει
καὶ θρηγεῖ δυστυχεστάτη.
Τῆς πολλῆς τῆς ἀλγηδόνος
εἰμ' ἐγὼ αἰτία μόνος.
Ἄρωγὴν παρὰ τοῦ Πλάστου
ἵκετεύω καὶ ζητῶ!

PA·Y·ΜΟΝΔΟΣ, ΑΛΙΖΑ

ὦ στιγμὴ δυστυχεστάτη,
ἔχασα τὸ λογικόν μου!
Νέφος μαῦρον μᾶς καλύπτει
τοῦ ἡλίου τὰς ἀκτίνας.
Αὕτη ὡς ἄνθος μαραμμένον
εἶνε μεταξὺ θανάτου!
Τίγρεως ἔχει καρδίαν
ὅστις δὲν τὴν λυπηθῇ.

ΧΟΡΟΣ

Ἄχ τὸ πάθος τῆς ἀθλίας-προξενεῖ παλμοὺς καρδίας ἀρωγὴν παρὰ τοῦ Πλάστου-ἱκετεύω καὶ ζητῶ!

ENP., APΘ. (σύροντες τὰ ξίφη). Φύγε, φύγε· μὴ βρα-
ῆ ἔδῳ νεκρὸς θὰ μείνης! [δύνης

ΠΑΝΤΕΣ. Φύγε, φύγε· μὴ βραδύνης.

ΕΔΓ. (Σύρων τὸ ξίφος). Θ' ἀποθάνω πλὴν συγχρόνως ἄλλων αἶμα θὰ χυθῆ. (ἐφορμᾷ).

ΡΑ·Υ·Μ. (παρεμβαίνων). Ἄφ' ἡμῶν μακρὰν ὁ φόνος εἰς τὴν θήκην τὸ σπαθί.

Ὁ ὑπάρχων ἀπ' αἰῶνων, τιμωρεῖ τὸν μισαιφόνον!

Ἄνομίας ἔργον πράττει, ὅστις ἄλλον ἀπειλεῖ

μὴ φονεύσης διατάσσει, τοῦ Θεοῦ ἡ ἐντολή.

Παῦσις... Παῦσις! (βάλλουσιν εἰς τὰς θήκας τὰ ξίφη).

ENP. (τῷ Ἐδγάρδῳ). Τίς αἰτία σ' ἡμᾶς σὲ ὤθησε νὰ

ΕΔΓ. Τὸ δίκαιόν μου ἔδῳ μὲ φέρει. [ἔλθης

Ναί, ἡ Λουκία εἰς ἐμέ, ὠρκίσθη πίστιν!

ΡΑ·Υ·Μ. Λήθη εἰς τὸν ἔρωτά σου· αὕτη εἶν' ἄλλου!

ΕΔΓ. Ἄλλου; ;.. Ὅχι!

ΡΑ·Υ·Μ. (δίδων τὸ ἔγγραφο). Ἴδε!

(Ὁ Ἐδγάρδος ἀναγινώσκει ἐν ταραχῇ).

ΕΔΓ. (Τῇ Λουκίᾳ). Τρέμεις καὶ στεναίξεις; ;..

Ὁ χαρακτήρ σου εἶν'; ;.. Ἀποκρίσου!

Ὁ χαρακτήρ σου; ;.. Ὁμίλει!

ΛΟΥΚ. (κλαυθμηρῶς). Ναί!

ΕΔΓ. Τὸν ἀρραβῶνα δός μοι, σκληρά· λάβε αὐτόν!

ΛΟΥΚ. Ἄχ! μὴ Ἐδγάρδε, Ἐδγάρδε!

ΕΔΓ. (ἔξω φρενῶν). Προδοσία δεινὴ, τρομερά!

Ἄχ! διατί, διατί πρὶν σ' ἀπαντήσω

τὴν ζωὴν νὰ μὴ ἀφήσω! (Τῷ Ἐνρίκῳ).

Γεννεὰ ληστῶν ἀγρία, τόσων φόνων ἡ πηγὴ,

ναί, γεννεὰ κατηραμένη, γεννεὰ ληστῶν πηγὴ,

θὰ σᾶς εὔρη ὀλεθρία τοῦ Ὑψίστου ἡ ὁργὴ! Κατάρα!

ΠΑΝΤΕΣ. ὦ! φοῖξον γῆ, ὦ φοῖξον γῆ!

ΑΝΔΡΕΣ (τῷ Ἐδγάρδῳ). Φύγε, φύγε, κακὴ τολμητία,

σὺ τῶν τόσων δεινῶν ἡ αἰτία.

Ἡ ὁργὴ ἂν τὴν χεῖρα κινήσῃ,

βίου τέλος θὰ λάβης πικρόν.

Σοῦ τὸ στήθος ἢ σπάθη θὰ σχίσῃ,
κατὰ γῆς θὰ σὲ ρίψῃ νεκρόν !

ΕΔΓ. (ρίπτων κατὰ γῆς τὸ ξίφος). ΛΟΥΚΙΑ

Σφάξατέ με, ἄς γίνῃ τὸ τέλος Ὡ Θεέ, λάβε οἶκτον δι' ἐκείνον.
μὲ τὸ αἷμα, ἢ γῆ ἄς βαφῆ Μιᾶς ταλαιπώρου τὴν δέησιν
μὲ τὸν φόνον τοῦ ἀδικηθέντος. τελευταίαν ψυχῆς [δέξου
προσφορὰν μου.

Δι' αὐτὴν εἶνε θεά καλὴ Γονατίζω ἐμπρὸς σου καικλαίω
τὸ νεκρόν μου σῶμα πατώσα ἀλλ' ἐλπίδα δὲν ἔχω καμμίαν,
εὐχαριστῶς πηγαίνει στὸν εἰς τὰ χεῖλη μου στέζ' ἢ ψυχῆ.
[ναόν.

ΠΑΝΤΕΣ. Φύγε, φύγε ! Κατὰ γῆς θὰ σὲ ρίψῃ νεκρόν !
Τέλος τῆς Β'. πράξεως.

ΠΡΑΞΙΣ Γ'.

ΣΚΗΝΗ Α'.

(Αἰθουσα τοῦ Φρουρίου Ραβενσβὺδ λαμπρῶς φωτισμένη. Ἀπὸ
τὰς πλησίον αἰθουσῶν ἀκούεται μουσικὴ. Στὸ βάθος κω-
οῖαι καὶ ἱππὸται συνενοῦνται καὶ ἄδουσι).

ΧΟΡΟΣ. Ἄς εὐθυμήσωμεν καὶ ἄς χαρῶμεν,
ἄς ἀντηγήσωμεν εἰς τὴν Σκωτίαν.
Νὰ μάθουν οἱ σκληροί, ὅλοι οἱ ἐχθροὶ μας
ὅτι εὐτυχέστεροι εἴμεθα
καὶ ὅλα τὰ ἄστρα γελοῦν μ' ἐμᾶς.

ΣΚΗΝΗ Β'.

(Οἱ ἄνω καὶ Ραῦμόνδος).

ΡΑ·Υ·Μ. (τεταραγμένος). Ἄς παύσῃ ἢ εὐθυμία !

ΠΑΝΤ. Ἐχεις χρῶμα τοῦ θανάτου ! Τί μᾶς φέρεις ;

ΡΑ·Υ·Μ. Τὴν δυστυχίαν !

ΠΑΝΤ. Ὅλους μᾶς καταταράττεις !

ΡΑ·Υ·Μ. Παῦσις, παῦσις ! (Μετὰ ἀναψυχὴν).

Ἦκουσα ἐκ τῆς αἰθούσης, εἰς ἣν εἰσῆλθεν ἡ Λουκία,
θρήνον θνήσκοντος ἀνθρώπου, καὶ ἔδραμον εὐθὺς στὸ
Φεῦ ὁποῖα δυστυχία, φεῦ ὁποῖα ἀτυχία ! μέρος.

Ὁ Ἄρθουρος ἐκτάδην ἦτο, θανασίμως πληγωμένος !

Ἡ Λουκία ἐκρατοῦσε, ἓνα ξίφος αἷμα στάζον.

Μ' ἔρριψε τοὺς ὀφθαλμούς της,
ὁ σύζυγός μου ποῦ εἶνε ; μοῦ εἶπε !

Ἐν μειδιάμα ἐφάνη, εἰς τὸ πρόσωπόν της...

Δυστυχῆς! καὶ τοῦ νοός της ἡ ἐνέργεια ἐχάθη!

ΠΑΝΤΕΣ. Ὅποια ὥρα δυστυχισμένη!

Μᾶς γέμεις ὅλους ἀπὸ τρόμον καὶ φρίκην!

Κρῦψε ὦ νύξ μου, κρῦψε τὸ αἶσχος τοῦτο

μὲ τὸ πυκνότατον σκότος σου!

Ἄχ! ἄς μὴ πέση εἰς τὰς κεφαλὰς μας,

ἢ τοῦ Ὑψίστου δικαία ὀργή!

ΡΑ·Υ·Μ. Ἔρχεται!

ΣΚΗΝΗ Γ'.

[Λουκία καὶ οἱ ἄνω.— Εἰσέρχεται ἡ Λουκία μὲ λευκὸν φέρεμα καὶ τὴν κόμην ἀπλωμένην μὲ χρῶμα θανάτου, φαίνεται σκιά μᾶλλον ἢ ἄνθρωπος]

ΧΟΡΟΣ. Θεὲ τῶν ὅλων! Ἄπὸ τὸν τάφον ἦλθεν!

ΑΟΥΚ. Ὁ γλυκὺς ἦχος, μ' ἐπληξε τῆς φωνῆς του!

Ἄ! ἢ φωνή του, μου μένει στὴν καρδίαν!

Ἐδγάρδε, Ἐδγάρδε, ἰδέ με, ἦλθον!

Ἀπεμακρύνθην τῶν ἐχθρῶν σου!

Ἡσθάνθην εἰς τὸ στήθος τὸ ψῦχος!

Κλονίζονται ὅλα τὰ νεῦρα μου!

Σιμὰ στὴν βρύσιν, κάθισον, φίλε, τώρα!

Τὸ τρομερὸν ὑψοῦται φᾶσμα, καὶ μᾶς χωρίζει,

ἐδῶ ἄς φυλαχθῶμεν, εἰς τοῦ βωμοῦ τοὺς πόδας!

Γεμάτος ρόδα, τὴν θεῖαν ἁρμονίαν, ἀκούεις φίλε;

Ἕμνος εἶναι τοῦ γάμου... ὁ ἱερεὺς μας!

Δόσε μου τὴν χεῖρα... ὦ θεία ἡμέρα!

Λαμπὰς ἀνάπτει, δᾶδες τριγύρω καίουν—δᾶδες ἀνά-

Εἶμαι ἰδική σου, καὶ σὺ ἰδικός μου! [πτουν.

Ὁ Θεὸς σὲ χαρίζει σὲ μέ...

ποτὲ χαρὰν δὲν ἔχω! ὅταν εἶμαι μακρὰν σου!

δῶρον Θεοῦ εἶναι σὲ μὲ ἢ ζωή!

ΡΑ·Υ·Μ. ΧΟΡ. Σῶσε, Θεέ μου, τὴν δυστυχῆ!

[ὑψώνουσι τὰς χεῖρας στὸν οὐρανόν]

ΑΟΥΚ. Χῦσον ἐν μαῦρον δᾶκρον, στὸν τάφον μου

στὸν οὐρανὸν θὰ κάμω, παράκλησιν γιὰ σέ, [ἐπάνω,

ὅταν σὺ ὄμως ἔλθης, θὰ λάμψη ὁ οὐρανός!

ΠΑΝΤ. Ἄχ τὰ δάκρυα δὲν ἠμπορῶ νὰ παύσω!

[Ἡ Λουκία ἐξέρχεται δραμαίως]

ΣΚΗΝΗ Δ'.

[Ἐξωτερικὸν τοῦ φρουρίου μὲ θύραν, τοῦ ὁποίου ἐν μέρος φαίνεται ἀκόμη φωτισμένον. — Μακρόθεν μία ἐκκλησία ὅπου εἶνε οἱ τάφοι τοῦ Ραβενσβὸδ. Ὁ Ἐδγάρδος ἔρχεται ἀπελπισμένος καὶ γονατίζει ἔμπροσθεν τῶν τάφων]

ΕΔΓΑΡ. Τῶν συγγενῶν μου οἱ τάφοι,
ὦ! σεῖς δεχθῆτε, τὸ τελευταῖον μέλος μιᾶς οἰκογενείας!
Τὸ μέγα πάθος, ἔπαυσε πλέον...

Φεῦ ἔγκατελείφθην εἰς τοῦ ἔχθρου τὸ ξίφος.

Ἄ! ἡ ζωὴ μου! μέγα εἶν' γάρος,
εἰς ἐμὲ ὁ κόσμος εἶν' κακὸς ἄνευ τῆς Λουκίας!...

Πῶς εἶναι φωτισμένη, ὄλ' ἡ οἰκία!

φεῦ διήλθον μ' εὐθυμίαν τὴν νύκτα!

Γυνὴ ἀγνώμων!

ἐγὼ ἐβυθίσθην εἰς τὴν ἀπελπισίαν!

καὶ σὺ σκιρτᾷς πλησίον, τοῦ παιδρου σου συζύγου!

Σὺ ἐν τῷ μέσῳ ἀγάπης, ἐγὼ μέσῳ τοῦ θανάτου!

Ἐντὸς ὀλίγου ἀνάπαυσιν, ὁ τάφος θὰ μοῦ δώσῃ,
πλὴν εὐσπλαγχνίας δάκρυον, ἐκεῖ δὲν θέλει πέσει!

καὶ ὡς νεκρὸν τὸν δύστυχον, δὲν θέλουν λυπηθῆ.

Σὺ ὅμως καταφρόνησον, ἐκεῖνο τὸ μνημεῖον,

πλὴν μὴ περάσῃς ἄπιστος, πλησίον τοῦ συζύγου,

τὴν κόνιν μου νὰ σεβασθῆς, χάνομαι δι' ἐσέ!

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

(Κάτοικοι τοῦ φρουρίου Λαμερμούρ καὶ Ἐδγάρδος).

ΧΟΡ. ὦ! συμβάν, ὦ! δυστυχία!

Ἄχ! ἐλπίς δὲν εἶνε πλέον.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, αὕτη δὲν θέλει ἴδει.

ΕΔΓ. Ἄχ! Θεέ μου, ἀποκριθῆτε!

Ποῖον κλαίετε σεῖς, ποῖον;

ΧΟΡ. Τὴν Λουκίαν.

ΕΔΓ. Πῶς; τὴν Λουκίαν;

ΧΟΡ. Ἡ ἀθλία ἀποθνήσκει.

Ἦτο θάνατος ὁ γάμος, ἔχασε τὸ λογικόν της.

Εἶνε ἐν τῷ τελειοῦσθαι... Σὲ ζητεῖ... δι' ἐσένα κλαίει!

ΕΔΓ. Ἄχ! Λουκία! Λουκία!

(Ἀκούεται ὁ κώδων νεκρώσιμος).

ΧΟΡ. Ἄντηγεί οἰκτροῶς, ὁ κώδων τοῦ θανάτου !

ΕΔΓ. Μοῦ πλήττει τὴν καρδίαν !

Ἐτελείωσε τὸ μέλλον!—Νὰ τὴν ἴδω πάλιν θέλω !
(Ἵορμᾶ νὰ ἐξέλθῃ).

ΧΟΡ. Τί ὀρμὴ ἀνοησίας. Ἄχ ! τί κάμεις
συλλογίσου. Ναί !

(Ὁ Ἐδγάρδος μετὰ βίας ἐλευθεροῦται, καὶ τρέχει πρὸς τὸ
φρούριον, ὅπου πλησίον τῆς θύρας συναντᾶται μετὰ τοῦ
Ραῦμόνδου).

ΡΑΥΜ. Δυστυχῆ ! ἄ ποῦ πηγαίνεις ;

Αὕτη δὲν ὑπάρχει πλέον !

ΕΔΓ. Ἡ Λουκία ; ὦ Θεέ !

ΠΑΝΤ. Δεὶ ὑπάρχει !

ΕΔΓ. Σὺ ποῦ πέταξες στὰ ὕψη,
ὦ ψυχὴ ἐρωτευμένη,
ὀπιστός σου θέλει ἔλθῃ
δέξου εὐμενῶς αὐτόν.

Ἄν τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων
πόλεμος στὴν γῆν μᾶς ἦσαν.

Ἄν χωρίσθημεν στὸν κόσμον
μᾶς ἐνώνει ὁ οὐρανός.

(Σύρει βιαίως τὸ ἐγχειρίδιον καὶ τὸ ἐμπήγει εἰς τὴν καρδίαν).
Σὲ ἀκολουθῶ !

(Ἵορμᾶσι νὰ τὸν ἐμποδίσωσι ἀλλ' ἤδη εἶνε ἀργά).

ΠΑΝΤ. Ἄ ἀνόητε, τί ἔκαμες ;

ΕΔΓ. Εἰς σὲ ἦλθον, ὦ ψυχὴ μου
δέξου, δέξου εὐμενῶς !

ΠΑΝΤ. Συγγώρει τὸ ἐγκλημά των
ὦ Θεέ !

(Πάντες ἀποκαλύπτονται καὶ γονυπετῶσιν. Ὁ Ἐδγάρδος
ἀποθνήσκει).

Τέλος.

Γουλιέλμος ὁ ἀθροφόρος, (Μερσάν και Δελαρός) >	1.20	Ἡ Ψυχοκόρη, Βοτσάρη >	1.20
Ἵο ἠθοποιὸς Κήν, (Δουμά) >	1.40	Μερότη, (Δ. Βερναρδάκη) >	0.70
Ἵο Μίδας και ὁ Κουρεύς του, (Ν. Λάσκαρη) >	0.80	Κυρία με τὰς Καμελίας, (Α. Δουμά) >	1.40
Ἵονειρον ἐαρινῆς πρωΐας, (Γαβριήλ δ' Ἀννούζιο) >	0.60	Σκύλλα, (Σ. Βασιλειάδου) >	0.70
Ἵοχοινοτοχωριάτης Μολιέρου >	1.—	Κωμῳδίαί Μονόπρακτοί, (Ν. Λάσκαρη): «Τὸ κοικα- λίκι τῆς Νυχτερίδας», «Ἵο Μύλος τῆς ἔριδος», Ἵο πώλησις τῆς Ἀθη- νῶν», «Ἵο ἔξ Ἰδου πα- ραγγελία», «Ἵο παληό- γλωσσα», «Ἵο Ἐλενίτσα τῆς ὁδοῦ Ἀγγέσιου» >	1.50
Ἵο Χορὸς τοῦ Ζαλόγγου, (Σ. Περσιάζου) >	1.20	Κωμῳδίαί Μονόπρακτοί, (Α. Πίστη): «Ἵο αὐτοχειρια- σθῶ», «Ἵο Ἄστε ντου ὰ», «Ἵο Νυκτεριναί Συνεγεύ- ξεις», «Ἵο Γιάντες», «Ἵο Βέβαια, βέβαια», «Ἵο μιά ταρά- τσα», «Ἵο Που ξεύρεις πὸς ἔχω ντολιμάδες», «Ἵο Δημο- πρασια» >	1.70
Σεβέρος Τορέλλης, (Κοππὲ) >	1.—	Ἵοστορικὸν δοκίμιον, περὶ τοῦ θεάτρου τῆς Μουσικῆς τῶν Βυζαντινῶν, (Κ. Σάββα) >	3.—
Τὸ ἔξο ψομί, (Γουργένιερ) >	1.—	Κρητικὸν θεάτρον, Ἵο συλ- λογὴ ἀνεκδότων καὶ ἀγνώ- στων δραμάτων (Κ. Σάββα) >	3.50
Σιλάβα, (Περσιάζου) >	1.—	Γύπσοις, ποιμενικὴ κωμῳδο- τραγωδία (Κ. Σάββα) >	3.20
Κωμῳδίαί, (Π. Ζάνου) >	1.20	Στάθης, κρητικὴ κωμῳδία (Κ. Σάββα) >	2.50
Ἵο Ελισσάβετ, (Γιακομῆτη) >	1.20	Ἵορωφίλη, τραγωδία Γ. Σορ- τάση ὑπὸ (Κ. Σάββα) >	3.50
Νόρμα, (Κάρολ Δορμεδίλλε) >	1.20		
Ἵο μαρκήσιος Πριολά, (Ἵο Ἄνρὺ Λαβεζάν) >	1.20		
Πάτερ ἡμῶν, (Φρ. Κοππὲ) >	0.40		
Ἵοσι, (Περσιάζου) >	1.—		
Ἵο Ἐξοσις τοῦ Ἵοθωνος, (Π. Δημητρακοπούλου και Α. Κυριακοῦ) >	1.—		
Ἵοι μετανάσται, (Ἵο Ἀρνιώτου) >	1.—		
Ἵο Ἑλλην. θεάτρον», Κωμῳ- δίαί. «Ἵο θάνατος τοῦ Περ- ρικλέους», «Ἵο Ὑπὸ Ἑχεμύ- θειαν», «Ἵο Ζητεῖται ὁ πηρέ- της», «Ἵο Ἀνδρείκειον», «Ἵο Ἵο Διαθήκη τοῦ Θείου», «Ἵο Ἑνοικιάζεται», «Ἵο Εἰς ἁ- ναζήτησιν δραματικῶν συγγραφέων», σλ. 320 >	2.50		
Γαλάτεια, (Βασιλειάδου) >	0.70		
Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, (Ζαμπελίου) >	0.60		

100 ΔΡ. ΒΙΒΛΙΑ ΔΕΜΕΝΑ ἢ ΑΔΕΤΑ

Ἵοτορικὰ—Νομικὰ—Ἵοτικὰ—Λεξικὰ—Θρησκευτικὰ—Φιλολογικὰ—Διδακτικὰ—
Ἵοατρον—Ἵομπορικὰ—Μουσικὴ—Περσιγήσεις—Ποίησις—Ναυτικὰ—Φιλολογία—
Μυθιοστορήματα—Ἵονα γλώσσαί—Ἵοπαγγελματικὰ—Βιβλία συναστροφῶν—Λα-
βικὴ Ἵοτρικὴ βιβλιοθήκη—Βιβλιοθήκη ταξειδίων—Παιδικὴ βιβλιοθήκη—Βιβλιο-
θήκη Πρακτικῶν γνῶσεων—Βιβλία τοῦ λαοῦ—Μουσικὰ τεμάχια κτλ. κτλ.

5 ΔΡΑΧ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΗ Τιμολόγιον ἀποστέλλεται δωρεάν ἐφ' αἰτοσίῃ.

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Δ. ΛΑΥΡΑΓΚΑ

Τὰ κάτωθι ἔργα τῆς βιβλιοθήκης ταύτης περιλαμβάνουσι πλήρη τὴν μετάφρασιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὁλοκλήρου τοῦ κειμένου ἑκάστου μελοδράματος.

— Τιμῆται ἕναστον λεπτὰ 50. —

Καβαλλερία Ρουσικίνα (Cavalleria Rusticana) — Mascagni.
Τόσκα (Tosca) — Puccini.

Οἱ Παλιάρχοι (I Pagliacci) — Leoncavallo.

Μανὸν Λεσκά (Manon Lescau) — Puccini.

Τραβιάτα (La Traviata) — Verdi.

Ὁ Φρά-Διάβολος (Fra Diabolo) — Auber.

Μεφιστοφέλης (Mefistofele) — Boito.

Ἡ Υπνοβάτις (La Sonnambula) — Bellini.

Ἡ Μάγισσα Δ. Λαυράγκα. — Ἡ κυρὰ Φροσὺνη καὶ ὁ Ἄλλ

Ὁ Ἑρνάνης (Ernani) — Verdi.

[Παῖδες Η. Καρρέ.

Μπόημ (Bohém) — Puccini.

Ὁ Ὑποκρίτης Βουλεντῆς — Σ. Ξύνδα.

Ὁ Ριγολέττος (Rigoletto) — Verdi.

Ἡ Κάμεν (Carmen) — Bizet.

Δύο Ἀδέλφια — Δ. Λαυράγκα.

Ὁ Κρισπίνος καὶ ἡ Κουμπάρα (Crispino e la comare) — Ricci.

Φάουστ (Faust) — Gounod.

Μιρέλλα (Mireille) — Gounod.

Μάρκος Βοτσαρῆς — Η. Καρρέ.

Οἱ γάμοι τῆς Γιαννούλας (Les nocces de Jeannette) — Massé.

Ἡ Ἐννοουμένη (La Favorita) — Donizetti.

Χορὸς Προσωπιδόφρων (Un ballo in maschera) — Verdi.

Λουκία τοῦ Λαμμερμούρ (Lucia di Lammermoor) — Donizetti.

Νόρμα (Norma) — Bellini.

Ὁ Κουρέις τῆς Σεβίλλης (Barbiere di Siviglia) — Rossini.

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Ν. ΠΟΡΙΩΤΗ

Τὰ κάτωθι ἔργα τῆς βιβλιοθήκης ταύτης γραφέντα εἰς γλαφυρωτάτην γλῶσσῃ ἀπὸ τοῦ κ. Ν. Ποριώτη, περιλαμβάνουσι περιλήψεις τῶν γνωστοτέρων ἰταλικῶν μελοδραμάτων, ὡς καὶ ἑμμετρον μετάφρασιν παραπλευρῶς τῶν ἰταλικῶν στίχων τῶν κυριωτέρων ἰσμάτων τῶν περιεχομένων ἐν ἑκάστῳ μελοδράματι.

— Τιμῆται ἕναστον λεπτὰ 50. —

Χορὸς προσωπιδόφρων (Un ballo in maschera) — Verdi.

Νόρμα (Norma) — Bellini.

Ἡ Ὑπνοβάτις (La Sonnambula) — Bellini.

Ἄϊδα (Aida) — Verdi.

Ὁ Τραυτῶδης (Il Trovatore) — Verdi.

Ἡ Τραβιάτα (La Traviata) — Verdi.

Λουκία τοῦ Λαμμερμούρ (Lucia di Lammermoor) — Donizetti.
